

1987; *Zagrebačka katedrala* (s A. Deanović), Zagreb 1988; *Zagrebačka katedrala i devetnaesto stoljeće*, Peristil, 1988—89, 31—32; *Krhotine. Prilog poznavanju hrvatske provincije u XIX. stoljeću*, Zagreb 1991. Ž. D.

ČOVJEK I PROSTOR, glasilo Saveza društava arhitekata Hrvatske. Izlazi od 1954. kao dvotjednik, poslije kao mjesečnik. Časopis bilježi i kritički vrednuje mnogobrojne procese preobrazbe prostora (planiranje, gradnja, korištenje), likovno stvaralaštvo i kulturu, te društvena zbivanja s posljedicama u prostoru, profesionalnu praksu arhitekata (zamisli, projekti, ostvarenja). Glavni urednici su bili: Z. Marohnić (1954—58), V. Richter (1959—60), M. Begović (1962—76), D. Salopek (1977—80), T. Premrl (1981—82, 1987—90), B. Siladin (1983—86) i A. Laslo (1991). T. Pl.

ČRVAR → ČERVAR-PORAT

ČUČERJE, selo SI od Zagreba. Trobrodna barokna crkva *Pohoda Marijina* ima poligonalno svetište, malu kapelu, bočno smješten zvonik uz raščlanjeno pročelje s lijepim baroknim portalom. Obnavljana nakon potresa (1881. i 1908). Ima vrijedan barokni inventar: četiri oltara, figuralno ukrašenu propovjedaonicu — djelo radionice biskupa J. Branjuga, veliko raspelo i crkveno posude iz XVII. i XVIII. st. U blizini crkve skladna jednokatna župna kurija (1820).

LIT.: Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok.

A. Ht.

ČUIĆ, Miho, slikar (Tomislavgrad, oko 1750 — Seonica, 24. IV. 1809). Pripadao franjevačkome redu. Studirao je u Italiji, boravio u Grčkoj. Poslije popravka crkve i samostana u Fojnici (1798) oslikao je crkv. svod i oltar. Crkva je srušena 1884. a freske su uništene. U samostanu u Visokom nalaze se dvije njegove potpisane slike (*Sv. obitelj s Joakimom i Anom*, 1795; *Uznesenje Marijino*, 1804), a pripisuju mu se slike iz samostana u Fojnici (*Sv. Anto pustinjač*, *Sv. Bono*, *Portret fra Grge Ilića*, *Bezgrešno začeće*). Slikao po uzoru na tal. renesansne i barokne majstore.

LIT.: M. Batinić, Franjevački samostan u Fojnici, Zagreb 1913, str. 143—146. — L. Čuturić, Nešto više o slikaru fra Miji Čuiću, Jugoslavenski list (Sarajevo), 24. VIII. 1939. — S. Tihčić, Stare slike i predmeti umjetnog obrta u franjevačkom samostanu u Fojnici, Naše starine (Sarajevo), 1957. — R. Rakić, Slikarstvo i skulptura, u katalogu: Franjevci Bosne i Hercegovine na raskršću kultura i civilizacija, Zagreb 1989. R.

ČULAR, Zlatko, kipar (Dubrovnik, 27. IX. 1935). Završio je Akademiju u Zagrebu 1957, specijalni odjel za kiparstvo 1959 (A. Augustinčić). Bio je suradnik Majstorske radionice A. Augustinčića 1959—63. U svojem kiparskom postupku polazi od ljudske figure, ali ističe osobitosti materijala, snagu i izražajnost mase i oblika. Sadržaj povezuje s egzistencijalnim značenjem humaniteta (*Jama*, 1962; *Leš koji se smije*, 1962; *Igmansko jutro*, 1971; *Prodor kroz materiju*, 1977; *Talac*, 1978). Samostalno je izlagao u Opatiji (1973), Splitu (1975), Rijeci (1977), Zagrebu (1977, 1979) i Beogradu (1979).

LIT.: B. Pavlović, Prva samostalna izložba Zlatka Čulara, ČIP, 1973, 248. — V. Ekl, Dinamička plastika, Vjesnik, 20. II. 1976. — M. Šolman, Zlatko Čular (katalog), Zagreb 1979. — R. Vruć, Smrt i prolaznost, Vjesnik, 7. XI. 1982. Z. Poz.

ČULIĆ, Prosper, arhitekt (Šibenik, 6. XII. 1889 — 22. III. 1967). Završio Arhitektonski fakultet u Grazu. Kraće vrijeme djelovao u Zadru i Šibeniku, a između dva rata u Splitu kao rukovoditelj Građevinskoga odsjeka gradskog poglavarstva. Na ranijim projektima upotrebljava tradicionalni građevni materijal (kamen) uz primjenu pov. i secesijskih elemenata; kasniji su mu radovi u duhu funkcionalističke arhitekture. Sudjeluje na brojnim natjecajima. Važnija su mu djela: zgrada pod juž. pročeljem Dioklecijanove palače (1921, srušena); zgrada u Marmontovoj ul. (*»Ilićev prolaz«*, 1922); kuća Matković na marjanskom stubištu; *»Kraljev svjetionik«* u luci (1935, srušen); kupalište Bačvice (s B. Katunarićem, 1941) — sve u Splitu; kuća Šare, vila Dominis i carinarnica u Šibeniku. D. Kt.

ČVRLJAK, Mate, kipar (Konjeverate kraj Šibenika, 30. IV. 1934). Diplomirao je na Akademiji u Zagrebu 1961 (V. Radauš). Bio je suradnik Majstorske radionice A. Augustinčića 1962—64. Likovni pedagog u Labinu. Portrete i figure u gipsu oblikuje impresionistički, dok je u kamenu bliži kubističkoj modelaciji (*Marica*, 1974; *Autoportret*, 1976; *Nadia*, 1977; *J. Vukadin*, 1978). Izradio je poprsja i spomenike u Zagrebu, Labinu, Pazinu, Rovinju, Čapljini, Osijeku, Drnišu i Skoplju. Samostalno izlagao u Dubrovniku (1972), Rijeci (1973, 1988, 1989), Splitu (1975, 1986), Labinu (1976) i Zagrebu (1974, 1978).

LIT.: V. Bužančić, Mate Čvrljak (katalog), Zagreb 1978. — V. Ekl, Mate Čvrljak (katalog), Rijeka 1988. — D. Glavović, Mate Čvrljak (katalog), Rijeka, 1989. Ž. Sa.

ČVRSTEC → SVETI PETAR ČVRSTEC

ČITLUK, Heraklova glava. Sinj, franjevačka zbirka

ČUČERJE, portal crkve Pohoda Marijina

